

Tin Vietnam

Hà Nội loan báo sẽ cho giải tư 1.200 cơ sở quốc doanh trong 2 năm tới

HÀ NỘI - Theo tin từ Hà Nội, nhằm đẩy mạnh khả năng cạnh tranh giữa các công ty trong nước, chính phủ Việt Nam sẽ cho phép giải tư 1.200 cơ sở quốc doanh trong vòng hai năm tới. Theo lời ông Nguyễn Văn Huy, trợ tá giám đốc Ủy Ban Tái Cấu Trúc Cơ Sở Quốc Doanh của chính phủ Việt Nam, chủ yếu là phải cải tổ những cơ sở do nhà nước chủ quản và nâng cao khả năng cạnh tranh trong lãnh vực kinh tế vào lúc Việt Nam chuẩn bị gia nhập Tổ Chức Mậu Dịch Thế Giới WTO năm 2005.

Được biết vì bị cạnh tranh ráo riết bởi thị trường Trung Quốc, Việt Nam khởi sự cải tổ khu vực quốc doanh không sinh lợi từ năm 1992, với 1600 công ty được giải tư. Năm ngoái, cổ phần của 537 công ty quốc doanh được bán ra, trong lúc 213 cơ sở nhà nước khác được tái cấu trúc.

Paris cam kết sẽ ưu tiên hợp tác với Việt Nam về mọi mặt

HÀ NỘI - Ông Pierre André Wiltzer - Bộ Trưởng Hợp Tác và Pháp Ngữ của Pháp đến Việt Nam từ ngày 24 tháng 2, đã trao đổi với Bộ Trưởng Kế Hoạch & Đầu Tư của Việt Nam - ông Võ Hồng Phúc, trong ngày thứ Năm 26-2, về hợp tác song phương. Ông Pierre Andre Wiltzer khẳng định chính sách của Paris là ưu tiên hợp tác với Việt Nam trên mọi lãnh vực và phía Pháp sẵn sàng tham gia vào việc nghiên cứu tìm nguồn vốn và phát triển các dự án viễn thông qua vệ tinh Vinasat, tăng cường năng lực giao thông công cộng mà trong đó có dự án khôi phục hệ thống tàu điện tại Hà Nội và dự án cải tạo Cầu Long Biên.

Chuyến công du Việt Nam từ ngày 24 tháng 2 đến ngày 2 tháng 3 của ông Wiltzer còn có mục đích chuẩn bị cho chuyến viếng thăm chính thức Việt Nam vào tháng 10 năm nay của Tổng Pháp Pháp Jacques Chirac

Cũng tại Hà Nội hôm nay, ông Luc Bonard Mour - Giám Lối Cơ Quan Phát Triển Pháp (Agence Francaise pour le Développement) và Thứ Trưởng Kế Hoạch & Đầu Tư Việt Nam - ông Nguyễn Bích Lật đã ký thỏa ước về khoản tài trợ khung trị giá 1,5 triệu euro cho hoạt động tăng cường năng lực thương mại của Việt Nam.

Đa số giới chơi chơi tại Sài Gòn thích vào quán có phim Sex

Sài Gòn,.- Tin từ Sài Gòn cho hay là trong những năm gần đây có thể nói Sài Gòn là nơi có số lượng quán cà phê nhiều nhất trên toàn nước Việt Nam. Nó có thể bằng vốn hàng tỷ đồng mà cũng có quán cốc chỉ che bằng một tấm nylông. Nhưng không phải khách uống cà phê chỉ muốn thưởng thức hương vị của nó mà đa số khách hôm nay, nhất là các giới trẻ còn muốn nhìn được những hình ảnh khiêu dâm nữa. Trong nội thành Sài Gòn có lẽ nạn bắt bớ của công an, nên đa phần các loại quán cà phê này đều dời ra ngoài ven đô như dọc hai bên quốc lộ 1 (ấp 2, xã Tân Tạo, Bình Chánh). Để có nhiều khách vào quán, các quán cà phê tại khu này cho chiếu phim sex để khách hàng vừa nhâm nhi cà phê, vừa xem cảnh làm tình trên màn ảnh TV.

Được biết kể từ khi "khu công nghiệp Tân Tạo" tại Bình Chánh có phép xây dựng thì trước cổng của khu vực này đã mọc lên hàng loạt các quán cà phê. Nói rằng quán cho có vẻ lịch lãm một chút, nhưng thực ra thì phải nói là chòi thì đúng hơn. Lúng ra, các chòi cà phê này được dựng lên theo kiểu dã chiến, vách là những tấm ván cũ loang lổ, dựng ngay trên những đám sinh lầy hôi thối... và theo người ta đếm trong khoảng cách chỉ có 100m mà đã có tới 15 quán cà phê nằm san sát với nhau. Không những thế khu này chưa có đường nhựa, nên mỗi khi xe ben chở đất cát chạy qua là một vùng bụi mịt mờ bao phủ. Một người khách chỉ cần ngồi nơi này chừng 10 phút thì sau đó bước

ra khắp mình bị một lớp bụi dày bám vào. Thế mà tại đây khách uống cà phê cứ tấp nập ra vào, nhất là từ 12 giờ trưa đến 5 giờ chiều.

Nhiều người tò mò đã tìm hiểu thử nơi các quán cà phê dã chiến này có hương vị gì đặc biệt mà khách đông như thế, đến khi bước thẳng vào trong một quán tại đây mới hiểu ra cái "hấp dẫn" thật sự của nó. Thì ra ngay giữa quán là một cái TV 20" khi đứng từ ngoài hiên của quán, khách khó có thể nhìn thấy được màn hình bởi một tấm màn che khuất. Nếu khách đi xe gắn máy thì cù dựng xe thoải mái phía ngoài quán, chủ quán cất cữ một người giữ xe "free" cho họ và người này còn làm thêm nhiệm vụ "cảnh giác từ xa" để kịp thời báo động cho mọi người có mặt trong quán biết là có "lực lượng kiểm tra"!

Một người từng đi uống cà phê này, kể rằng: "Khi tôi bước vào quán, nhìn vào màn ảnh TV, thì mới biết được cà phê ở đây không phải có hương vị đặc biệt gì cả mà sở dĩ khách đông là do cái màn hình kia. Hôm đó, tôi bước vào quán thì đã có hơn 20 người khách đang chú mục vào màn hình, họ như không thèm để ý đến những người bước vào sau họ. Trên màn hình lúc này đã có cảnh một cặp nam nữ trần truồng đang quấn quýt vào nhau, khiến tôi hơi dè dặt ngược người lại vì cảm thấy muốn lợm giọng. Rồi tiếp theo những âm thanh nghe ra kỳ cục và khiến người xem từng cơn phải nổi da gà. Bên ngoài quán vẫn bình thường, xe cộ qua lại tấp nập. Tiếng ồn ào như làm cho cảnh rên rỉ của cặp nam nữ kia không khỏa lấp được. Tại đây không phải chỉ có duy nhất quán này là có chuyện chiếu phim, mà rất nhiều quán tương tự như thế. Bà chủ quán thấy tôi khách lạ lại trong mặt có nét hiền hậu, khi tính tiền ly cà phê nói nhỏ vào tai tôi: 'Quán này là của tôi, quán kế bên là của chồng tôi. Chúng tôi đưa ra "quyết tâm" là phải xem "thương trường như chiến trường", nghĩa là cạnh tranh tối đa. Ai thu nhập cao thì người đấy "lãnh đạo". Khách ở đây luôn tìm quán nào có hàng "độc" hơn thì kháo nhau tìm đến, không cần phải quảng cáo gì hết. Có khách mới ngồi uống chưa xong ly cà phê là đã đứng lên tìm quán khác để xem có hàng "độc" nào khác hơn không? Nhiều người tôi thấy trong một ngày mà đã ngồi cả hàng chục quán cà phê trên đoạn đường này...'. Khi bà ta bước vào trong rồi, tôi hỏi người khách ngồi ghế kế cận: 'Làm ăn kiểu này không sợ bị bắt sao?'. Mắt anh ta vẫn dán chặt vào màn hình, miệng nói: 'Làm gì có chuyện bắt được, có động tịnh là thay phim thường vào, rút phim sex ra giấu đi! Mà không chiếu phim sex, thì các quán cà phê tại đây ai mà thèm vào uống...'. Nói như không có việc gì xảy ra vì mắt anh ta đang cứ nhìn không chớp vào màn ảnh TV. Một lúc sau như màn ảnh nghỉ xả hơi, anh ta tiếp tục nói chuyện với tôi: 'Tôi là thợ sửa xe gắn máy, chiều nào tôi cũng phải đến đây để đón cô bồ làm trong khu công nghiệp Tân Tạo, nhưng từ khi phát hiện có các quán cà phê này thì tôi đề nghị cô ta cho tôi đón trước 12 giờ trưa. Thế là cô ta phải xin đổi ca làm, từ đó cứ sau 2 giờ chiều là tôi có mặt tại khu này... Mà nghĩ cho cùng coi cho vui chứ có ăn nhằm gì đâu'. Tôi gật đầu như cho rằng cái "triết lý" trong việc xem phim sex tại các quán cà phê này là hay nhất và tuyệt vời nhất.

95,000 người VN mắc bệnh lao mỗi năm

HÀ NỘI.- Lao là căn bệnh rất phổ biến tại VN và con số bệnh nhân mắc căn bệnh này đang gia tăng từng ngày.

Con số 95,000 người VN mắc bệnh lao mỗi năm được công bố vào ngày 9/3, tại Hà Nội, trong một "Hội nghị quốc tế về tăng cường khả năng đào tạo quản lý y tế cộng đồng" do Viện Lao phổ quốc gia VN, Trường Đại học Y tế cộng đồng và Trung tâm Kiểm soát bệnh Hoa Kỳ (CDC) tổ chức.

Đinh Ngọc Sĩ, Chủ nhiệm Chương trình Phòng chống lao quốc gia (CTPCLQG), cho hay chương trình đào tạo cán bộ quản lý y tế cộng đồng đến nay đã cử được 11 cán bộ đi học ở nước ngoài; tổ chức 3 khóa đào tạo cho gần 70 cán bộ cấp Trung ương và 45 tỉnh, thành phố.

Theo thống kê của các nhà chuyên môn, hiện VN vẫn là một trong số 22 quốc gia có tình hình bệnh lao khá trầm trọng.

Riêng trong khu vực Tây Thái Bình Dương, VN đứng thứ 3 sau Trung Quốc và Philippines. Hằng năm, VN phát hiện khoảng 95,000 bệnh nhân lao các thể, trong số đó gần 57,000 bệnh nhân là

nguồn lây.

Việt Nam: 3 dân quê bị án tù vì phá loa phát thanh

HÀ NỘI 10-3 (TH).- "Phá hoại tài sản Xã hội Chủ Nghĩa" là cáo buộc có thể áp đặt cho tội gián điệp hay quan hệ với các "thế lực thù nghịch" để bị các bản án nặng nề.

Bản tin của hãng thông tấn AP trong ngày 10-3-2004 dựa theo các tin tức địa phương nói rằng 3 dân làng gần Hà Nội đã bị bản án đến 6 năm tù về tội "phá hoại các loa phóng thanh dùng trong công tác tuyên truyền" để "lập các buổi phát thanh của riêng họ để chống phá nhà nước"

.Không biết có đúng như vậy không khi đám đảng viên cán bộ địa phương tỉnh Hà Tây muốn dựng lên để buộc tội người khác. Tại các làng xã, CSVN vẫn còn duy trì hệ thống loa phóng thanh để hàng ngày nhà cầm quyền địa phương loan báo tin tức tuyên truyền hoặc ra đưa ra lệnh lạt đối với dân chúng.

Một viên chức tòa án giấu tên, trong ngày Thứ Tư 10-3-04, cho biết trong phiên tòa vào ngày Thứ Ba, Trần Văn Dân, 47 tuổi, bị bản án 6 năm tù trong khi hai người cháu của ông bị mỗi người 3 năm tù với tội danh "phá hủy các vật dụng có giá trị an ninh quốc gia quan trọng".

Bản cáo trạng của chế độ nói rằng ông Dân đã bị bãi nhiệm chức chủ tịch HỘND xã Phú Đồi trong tỉnh Hà Tây, sát với Hà Nội, hồi tháng Ba năm 2000 vì đã "không tuân hành lệnh của Hội đồng xã". Trong chế độ CSVN, xã ủy cũng như huyện ủy, tỉnh ủy, mới là những kẻ có quyền hành trên hết chứ không phải chủ tịch HỘND.

Mấy tháng sau khi Dân mất chức, hội đồng xã gửi chuyên viên tới sửa hệ thống loa phóng thanh trong xã. Dân chỉ thị cho những người thuộc phe của ông ngăn cản không cho làm việc đó, đồng thời thiết lập một hệ thống loa phóng thanh riêng "để chống lại những lời tuyên truyền của nhà nước CSVN."

Bản cáo trạng còn qui tội cho ông Dân là ra lệnh cho hai người cháu của ông đập phá các loa phóng thanh của xã khiến việc tuyên truyền loan báo tin tức và lệnh lạt của nhà nước với dân chúng bị gián đoạn trong một ít ngày.

Cần Thơ: Ca vọng cổ cũng có "ôm"

CẦN THƠ 11-03.- Cà phê ôm, bia ôm, karaoke ôm... vốn đã trở thành những "dịch vụ" phổ biến và quen thuộc tại Việt Nam. Thế nhưng có lẽ loại dịch vụ "văn hóa" ca vọng cổ cũng có ôm thì lại là món ăn chơi độc nhất Việt Nam ở đất Tây Lồ Cần Thơ và cả vùng Đồng Bằng Sông Cửu Long.

Theo báo Công An TP. HCM, mấy năm nay quán nhậu nghệ sĩ, quán đờn ca tài tử ở miền Tây mọc lên như nấm sau mưa. Từ "thủ phủ Tây Lồ" Cần Thơ trải dài đến mũi Cà Mau không lạ gì loại hình "văn hóa" này, nhưng có đi mới biết...

Ở một quán loại này nằm trong con hẻm nhỏ ở Cần Thơ. Tầm 12 giờ trưa, quán vắng tanh. Thấy chúng tôi (phóng viên báo công an), bà chủ vui vẻ mời vào. Ông bạn tôi hỏi: "Mấy em đâu không thấy?", liền có tiếng trả lời: "Mấy anh ngồi đi, chút xíu mấy em sẽ đến". Chủ quán dẫn chúng tôi vào phòng sắp xếp dụng cụ chuẩn bị cho loại hình mà theo bà chủ nói "sinh hoạt văn hóa đờn ca tài tử".

Lão thầy đờn chuẩn bị lên dây thì mấy em chạy vào. Em nào em nấy xinh như mộng, ngật nổi không em nào ca được một câu vọng cổ. Thế là đờn cho có, còn các em thay nhau ngồi "vui vẻ" với khách chẳng khác gì quán bia ôm.

Một cô tên Loan bảo lúc trước quán này là quán bia ôm, mấy anh công an để ý dữ lắm nên bà chủ sắm đàn, âm-ly rồi muốn thầy đờn gọi quán là đờn ca tài tử. Ai muốn ca cú ca, ai muốn ôm cú ôm, nhưng luật bất thành văn tại đây miễn ra về đừng quên boa cho mấy em, thầy đờn là được. Loan còn cho tôi biết thêm, từ ngày đổi mới hình thức quán đờn ca tài tử, khách vô nườm nượp bởi phần đông họ vào đây một phần nhậu tăng hai, tăng ba, có ai ca nổi đâu.

Tại Cà Mau, khu Hoàng Gia, phường 5 vào những buổi chiều các em ngồi đầy ngoài quán đón khách đến nỗi người qua đường phải chặc lưỡi: "lông quá chẳng biết đâu là nghệ sĩ, đâu là gái làng chơi".

Quán H.C - T.L của cựu diễn viên một đoàn cải lương, sau khi rời sàn diễn đôi vợ chồng nghệ sĩ này mở quán nhậu đón ca tài tử với lý do rất hợp lý "không còn đứng trên sân khấu nhưng mở quán cho đỡ nhớ nghề".

Ban đầu cũng những cái cụng ly, những câu vọng cổ của một thời vàng son trên sân khấu ở mỗi bàn T.L, H.C hát tặng khách; sau đó ai muốn hát thì ghi tên cho thầy đờn phục vụ. Phải công nhận rằng chỗ này từng là nơi tập hợp những người có một thời là nghệ sĩ nhưng vì lý do tế nhị nào đó đã bỏ nghề. Thế mà hiện nay vào quán T.L - H.C, những khán giả ủng hộ đôi vợ chồng này phải thất vọng. Nghệ sĩ từng được khán giả ái mộ qua vai diễn Kiều Nguyệt Nga ngày nào bây giờ chẳng khác gì "má mì", uống rượu bia như nước, miệng leo lẻo kêu các em phục vụ khách "hết mình". Phòng nhiều hơn nhưng không mấy phòng có đờn, có ca. Đến nước này, "khách hàng" lắc đầu phán "toàn bia ôm" cả! Cạnh bên là quán M.S, ai bước vào cũng phải thẹn thùng khi các em tranh nhau nắm tay khách dẫn vào từ ngoài cổng. Quán đông nghẹt khách là những kẻ lăm tiền nhiều của đối vợ đi ca vọng cổ rồi trở thành dân ghiền nhậu bia ôm lúc nào không biết.

CHUYÊN İỜI CỦA MỘT NỮ TIẾP VIÊN

___Những quán đờn ca tài tử tiền thân là quán bia ôm thì các em chiêu khách đủ kiểu. Muốn đến khoản "z", phải thỏa thuận giá cả, các em sẽ đáp ứng ngay. Còn lại những tiếp viên có giọng ca được theo yêu cầu của khách lại xuất thân từ làng quê xa xôi hẻo lánh vì mê vọng cổ nên làm tiếp viên. Quán 7... thị xã Bạc Liêu tuyển mộ những em gái miệt vườn. Nhìn kiểu cách ăn mặc đến lời nói sẽ biết ngay nhưng khâu hát phục vụ khách lại hết ý. Khách yêu cầu bài gì, mấy cô đáp ứng ngay. Bài vọng cổ nào các cô cũng thuộc, ca không thua nghệ sĩ chuyên nghiệp, từ 6 câu vọng cổ "Chuyện tình Lan và liệp", đến trích đoạn "Nửa đời hương phấn".

Cô tên Linh tâm sự: "Em vào đây được 3 tháng. Hồi ở nhà mê hát vọng cổ nên người bạn rủ vào đây. Ban đầu rất ngại, ngồi hát cho khách nghe trong phòng có khác gì bia ôm đâu nhưng nghĩ lại thà vậy còn hơn chứ ở quê cấy thúí ngón chân mà tiền không có là bao, lên đây được hát lại có tiền sướng thấy mỗ, hư hay không là do mình phải không anh..." Theo như lời Linh thì hiện nay tại các quán nghệ sĩ, đờn ca tài tử rất nhiều trường hợp như Linh đến quán làm tiếp viên vì mê vọng cổ, ngay xóm của Linh cũng đã có gần 10 em tham gia.

Thu - một tiếp viên quán nghệ sĩ tại cà Mau - từng làm mê hoặc khách bằng tiếng hát giống y nghệ sĩ nổi tiếng L.T. Vào quán không được bao lâu, quán đông nghẹt khách, Thu "chạy xô" nhiều hơn. Đến bàn nào, Thu đều được khách yêu cầu ca bản "Lá trầu xanh", "lời nghệ sĩ", Chợ mới"...

Mỗi khi Thu cất tiếng hát là y như cả bàn bị "thôi miên" lắng nghe tiếng hát của Thu. Sau bài hát không phải là những bó hoa mà là tiếng cụng ly, lời tán thưởng. Thu kể: "Lúc ở quê em rất mê hát vọng cổ. Nghe riết đâm ghiền rồi ca từ lúc nào không biết. Năm trước, chị H. - bạn một nghệ sĩ - bảo em ra đây sống bằng nghề hát xướng, em nghe theo. Cứ tưởng theo đoàn đờn hoàng, ai dè vào quán! Nghĩ lại phận mình thôi thì lỡ phóng lao phải theo lao và cố gắng giữ mình là được".

Vậy mà mới đây gặp lại Thu tại Trung Tâm Xã Hội Giáo Dục và vô cùng bàng hoàng khi được y tá trung tâm cho biết Thu đang nhiễm bệnh AIDS giai đoạn cuối. Chợt giật mình xót xa cho không chỉ riêng Thu mà còn bao cô gái nông thôn miền Tây đang trở thành nạn nhân từ quán đờn ca tài tử hay quán nghệ sĩ.

Đội Cảnh sát phòng cháy bốc cháy

17h hôm qua, tại khu vực Đội Cảnh sát Phòng cháy chữa cháy (PCCC) quận 9, TP HCM xảy ra hoả hoạn. Điểm phát lửa là khu xưởng rộng 800 m2, chuyên sản xuất đồ gỗ do doanh nghiệp tư

nhân Đông Hải thuê lại chỗ của đội PCCC được 2 năm.

Xưởng gỗ có hơn 80 công nhân và lúc cháy có 6 công nhân đang làm việc. Khi ngọn lửa bốc lên, đội cảnh sát PCCC không còn một xe cứu hỏa nào vì tất cả phương tiện đang được điều động đi dập lửa ở phường Long Bình. Trong lúc chờ tiếp viện, số lính cứu hỏa còn lại, khoảng 5 người, đã dùng máy bơm đưa nước vào chữa cháy. Tuy nhiên, đây là xưởng gỗ nên những vòi nước nhỏ không ngăn cản được lửa lan rộng ra toàn xưởng, khói bốc mù mịt.

Xưởng gỗ bị thiêu rụi.

Anh Nam, một công nhân ở đây, cho biết anh nghe thấy mọi người hô có cháy ở xưởng sơn lót và chạy ra ngay. Phía xưởng sơn lót lúc đó đã có khói bốc cao, ai cũng chạy toán loạn.

Đến hơn 19h, ngọn lửa bên trong nhà xưởng vẫn bốc cao mặc dù PCCC quận Bình Thạnh đã điều đến 2 xe và 2 xe của quận 9 đã trở về. Lính cứu hỏa buộc phải leo lên mái nhà xưởng, phá nóc, dùng vòi rồng xịt nước vào. Một số khác đeo bị bình dưỡng khí, mặt nạ chống cháy, mặc áo, cầm đèn pin và vòi rồng vào bên trong nhà xưởng phía cửa trước để dập lửa trực tiếp. Ngọn lửa còn cháy tràn sang kho chứa hàng của Đội Cảnh sát trật tự TP HCM. Sau hơn 4 giờ, ngọn lửa mới được khống chế. Không có ai thiệt mạng nhưng có một số người bị thương nhẹ, trong đó có cả lính cứu hỏa. Thiệt hại ban đầu ước tính 4 tỷ đồng.

Hàng Trung Quốc áp đảo chợ giày dép

Giày dép Trung Quốc tràn ngập các quầy hàng. Ảnh:

Anh Tuấn

Mặc trời Hà Nội vẫn còn se lạnh, các phố chuyên bán giày dép như Hàng Dâu, Cầu Gỗ, Tôn Đức Thắng đã tràn ngập hàng mùa hè. Trong khi giày dép Trung Quốc được bày la liệt trên các kệ hàng, thì sản phẩm VN hầu như vắng bóng.

Chị Vân, nhân viên cửa hàng Thế giới giày (Tôn Đức Thắng) cho biết, hè năm nay, phái yếu vẫn chuộng các loại giày hở gót và sandal không quai hậu bởi tính tiện dụng của

nó. Hàng Trung Quốc với chất liệu giả da, sợi tổng hợp được thiết kế trang nhã, đính cườm hoặc thêu hoa có giá rất mềm 40.000-150.000 đồng/đôi khá ăn khách. Trung bình mỗi ngày cửa hàng bán được 30 đôi. Một mặt hàng khác được nhiều bạn trẻ chọn mua là guốc gỗ Trung Quốc. Các chợ Hàng Da, Mơ, Hòm bày bán nhiều loại guốc 2 quai có trang trí các đường thêu, đính hạt màu. Ưu điểm của guốc gỗ là nhẹ, thoáng mát, giá khá rẻ từ 15.000 đến 45.000 đồng/đôi. Anh Minh, một thương nhân chuyên đánh hàng từ Trung Quốc về cho biết, các cơ sở sản xuất bên đó nắm bắt nhu cầu rất nhạy bén. Ngoài các màu kinh điển như be, đen, trắng, năm nay họ tung ra thị trường nhiều mẫu sandal quai tét, giày hở gót hoặc guốc có màu sắc tươi sáng... "Các cơ sở sản xuất của họ có quy mô nhỏ lại rất chịu khó học hỏi trên phim truyền hình nên kiểu dáng thay đổi luôn, nhập về một ô tô chỉ một tuần là tôi giao hết", anh Minh nói.

Điểm mạnh trên của hàng Trung Quốc chính là chỗ yếu của các doanh nghiệp VN. Hiện nay, cả nước có đến hơn 300 công ty sản xuất giày dép nhưng chỉ lác đác một vài doanh nghiệp có hàng bán tại thị trường nội địa như Vina Giày, T&T, Thượng Đình, Bitis...

Trao đổi với VnExpress, các chủ cửa hàng cho biết, giày dép VN bán rất chậm do giá cao, mẫu mã lại nghèo nàn. "Nhiều đôi sandal nội bền nhưng dáng thô, giá lại cao, trong khi khách không còn tâm lý mua hàng ăn chắc mặc bền nữa, nên chúng tôi không dám nhập về bán", chủ cửa hàng Vĩnh Giày nhận xét.

Những hạn chế trên các doanh nghiệp đều nhận thức được nhưng họ chấp nhận bỏ ngỏ thị trường nội địa. Nguyên nhân theo lời một giám đốc doanh nghiệp là thị trường trong nước có nhu cầu đa dạng nhưng lượng tiêu thụ lại nhỏ bé, manh mún. Các công ty lớn, với dây chuyền thiết bị đồng bộ chuyên sản xuất giày dép cao cấp khó có thể đáp ứng được.

Từ 4/3, bơm nước cứu hồ Hoàn Kiếm

Theo tính toán hiện nay, mỗi ngày hồ Hoàn Kiếm sẽ cần bổ cập từ 250m³ - 300m³/ngày. Nguồn nước được lấy từ giếng nước Phúc Tân, toàn bộ mẫu nước đã được Phòng Kỹ thuật Công ty Kinh doanh nước sạch (KDNS) Hà Nội kiểm tra cả về độ lý hoá lẫn vi sinh. Sau khi Viện Sinh thái kiểm tra lần cuối, việc cấp nước vào trong hồ sẽ thực hiện từ 4/3.

Trong sáng 1/3, công nhân của Công ty thoát nước Hà Nội đã thực hiện thu gom, vệ sinh liên tục chất thải dưới lòng hồ. Ngoài ra, Công ty thoát nước Hà Nội cũng huy động tối đa số máy bơm hút. Toàn bộ quy trình vệ sinh hồ được tuân thủ nghiêm ngặt nhằm không gây nguy hiểm đến sinh vật trong hồ, đặc biệt là "cụ rùa".

Trong đó, cách bờ khoảng từ 5 - 7m, Công ty thoát nước đã thực hiện chằng lưới (loại lưới mắt cáo) đảm bảo cách ly khu vực thi công. Ông Nguyễn Sĩ Bảo - Giám đốc Công ty thoát nước Hà Nội cho biết: "Việc thu gom phế thải, dọn vệ sinh dưới lòng hồ Hoàn Kiếm (giai đoạn 2) được tiến hành từ 1/3 và kéo dài trong 20 ngày. Trong giai đoạn này, chúng tôi sẽ thu gom khoảng trên 800m³ chất thải. Phần thu gom, vệ sinh xung quanh hồ Hoàn Kiếm được thực hiện từ tháp Hoà Phong - toàn bộ vòng hồ phía đường Lý Thái Tổ".

Ông Nguyễn Sĩ Bảo cho biết thêm: "Để đảm bảo tiến độ thi công, việc vệ sinh sẽ thực hiện liên tục trong ngày, nhưng riêng khâu vận chuyển chất thải sẽ tránh giờ cao điểm". Tuy nhiên, theo Công ty thoát nước Hà Nội, trong quá trình vệ sinh hồ Hoàn Kiếm chắc chắn sẽ dẫn tới việc mực nước hồ sẽ tiếp tục sụt giảm. Do đó, thành phố Hà Nội cần phải có ngay biện pháp bổ sung nguồn nước vào hồ.

Như vậy sau khi được nhiều cơ quan báo chí lên tiếng cảnh báo tình trạng nước hồ Hoàn Kiếm đang ngày càng cạn dần, hy vọng ngày hôm nay hồ Hoàn Kiếm có thể thoát được nguy cơ cạn kiệt đến tận đáy hồ nhờ có sự can thiệp kịp thời của các cơ quan chức năng.

'Thầy cúng' hiếp dâm trẻ em

Trong khi chữa bệnh cho bé gái 13 tuổi, 'thầy cúng' Lê Thanh Dương (Hậu Lộc, Thanh Hoá) đã 3 lần thực hiện hành vi đồi bại với bệnh nhân. Ngày 2/3, TAND tỉnh Thanh Hoá tuyên phạt Dương mức án 12 năm tù về tội hiếp dâm trẻ em.

Lê Thanh Dương hành nghề cúng bái, xem bói tại xã Thuần Lộc, huyện Hậu Lộc. Bị cáo tự nhận

rằng có khả năng "phù phép" chữa khỏi các loại bệnh cho mọi người.

Đầu năm 2000, một gia đình ở thành phố Thanh Hoá mời Dương tới nhà cúng tân gia và giải hạn, chữa bệnh cho cô con gái 13 tuổi. Lợi dụng sự mất cảnh giác của gia chủ, Dương đã 3 lần thực hiện hành vi hiếp dâm bệnh nhân. Hẳn không chế bé gái không được tố giác với cha mẹ.

Nghệ An: Những "ông Tây" thiện nguyện ở rừng Pù Mát

NGHỆ AN 17-03.- “ Họ đến và lặn lội trong rừng sâu, dầm mưa, đội nắng trên những vùng rẫy cháy khô... Lòng họ trải ra với đất, với cỏ cây, với thú quý...” Tờ Tuổi Trẻ trong nước đã nói về những nhà khoa học thiện nguyện người ngoại quốc ở khu bảo tồn quốc gia Pù Mát của tỉnh Nghệ An như vậy.

Tờ báo này kể: "Thạc sĩ Lars-Ove Jonsson, người Thụy Điển - chuyên gia hợp phần nông nghiệp vùng cao của dự án lâm nghiệp xã hội và bảo tồn thiên nhiên tỉnh Nghệ An năm nay đã 61 tuổi nhưng "vẫn còn dư sức đi rừng thường xuyên".

Chính ông đã dẫn tôi đi ngược suối Khe Khặng cheo leo rồi vượt lên lưng chừng vạt rẫy dựng đứng dốc thuộc phía nam vườn rừng quốc gia Pù Mát. Ông nói: "Vùng đất dốc này mới màu mỡ trở lại vài năm nay nhờ người Đan Lai đã biết trồng cây xanh phủ lên đất trống".

Trải qua 30 năm làm chuyên gia bảo tồn đất khắp các vùng rừng nhiệt đới châu Á nên khi đến Pù Mát (tháng 5-2003) đặt chân vào những rẫy cây cháy đen, ông Lars khẳng định: "Người vùng cao cần lương thực để sinh sống. Vấn đề là phải giúp họ biết canh tác trên đất dốc để họ tự làm ra lương thực mà sống".

Ông đã bỏ công sức của mình giúp người dân không để đất trống, đất phải mọc lên ngô, lạc, hoa quả, đất phải nuôi dưỡng các loại cây công nghiệp dài ngày.

Tại vùng đệm, ông Lars mê mải đi và từng tìm ra những thung lũng đất chỉ được sử dụng một lần rồi bỏ phí suốt hơn 20 năm.

Để xóa sổ dứt điểm "câu chuyện buồn đốt rẫy" từ năm này qua năm khác, ông đã cùng các chuyên gia hợp phần nông nghiệp vùng cao và bốn đồng nghiệp VN thành lập một loạt "nhóm phát triển cơ bản" gồm 486 hộ gia đình của 33 thôn bản ở triển đất dốc thiếu hệ thống thủy lợi, nước tưới và chủ yếu sống phụ thuộc vào rừng. Rồi ông liên tục mở lớp, làm giáo viên các đợt tập huấn từ bản lên xã, huyện, sau đó thành lập ngay một hệ thống khuyến nông cấp huyện nối liền mạng lưới khuyến nông thôn bản.

Những nhóm "phát triển cơ bản", các nhóm nông dân và câu lạc bộ khuyến nông hoạt động càng ngày càng tạo được mối liên kết giữa cộng đồng dân cư vùng đệm với rừng nguyên sinh. Ông không dừng lại ở đó. Những ngày lặn lội trong rừng, trong thôn bản là những ngày ông luôn bận rộn: lập các vườn ươm để có cây con gửi đến cho dân; vận động nâng cấp đường giao thông nội vùng, mở thị trường vùng đệm...

Giờ đây vườn rừng quốc gia Pù Mát đã thu hút khoảng 65,000 nhân khẩu của 10,450 hộ nông dân thuộc 111 thôn bản từ 16 xã vùng đệm ba huyện Anh Sơn, Con Cuông, Tương Dương. Đến vùng này, nhìn lên, tôi đã thấy hàng ngàn hecta rẫy đất dốc phủ một màu xanh mát.

Uwe Setje Eilers, thạc sĩ lâm nghiệp các nước nhiệt đới, trẻ hơn ông Lars đến 21 tuổi. Năm 1991 Uwe rời vị trí nghiên cứu và giảng dạy tại giảng đường Đại học Göttingen (Đức) và từng làm việc tại nhiều nước ở châu Phi, bây giờ đến Pù Mát để làm dự án "khoanh nuôi, phục hồi, trồng rừng".

Lần đầu tiên đến Pù Mát, với Uwe là một nỗi vui sướng và buồn: những cây gỗ quý hiếm bị đốn

hạ vô tội vạ!

Công việc của Uwe cùng đồng nghiệp là tư vấn kinh nghiệm và kỹ thuật phục hồi cây. Những nơi rừng bị khai thác cạn kiệt giờ đây đã phủ xanh loài cây keo và cây mét. Không chỉ là trồng lại rừng, bằng nỗ lực của chính ông và hỗ trợ của dự án, những nhà máy chế biến mét, keo bán thành phẩm lần lượt ra đời ngay dưới chân rừng...

Một người khác là Andrew Grieser Johns, 60 tuổi, người Anh. Andrew đến Pù Mát năm 1997 với vai trò chịu trách nhiệm chính về các hoạt động bảo tồn vườn quốc gia. 38 kỹ sư VN và gần 300 khuyến viên thôn bản quen gọi ông là "chuyên gia phát hiện thú quý".

Ngay từ khi còn chân ướt chân ráo lội vào Khe Búng thuộc địa bàn xã Môn Sơn cách ranh giới vùng đệm 20km, ông Andrew đã "ngửi thấy mùi phân lạ" và nghe được tiếng kêu "giống như tiếng sao la". Thế là ông lao vào việc săn tìm loài thú quý ấy.

Dùng ống nhòm loại đặc chủng cũng không thấy được nó, ông nghĩ kế đặt bẫy ảnh tại một điểm có nhiều thức ăn, nơi con thú chắc chắn sẽ đi qua. Một tuần sau ông quay trở lại, chiếc bẫy ảnh đã in hình chú sao la.

Ông kể: "Đó là một chuyến đi đầy lý thú vì sau con sao la, tôi đã phát hiện một khu rừng đặc biệt với hơn 42 loài thú lớn gồm mang lớn, hổ vằn Trường Sơn, hổ, báo gấm, voi...". Những con thú hiếm này thường ra uống nước ở mỏ suối Khe Búng. Đó là mỏ suối nước khoáng có hàm lượng muối lớn nằm ở trung tâm giữa ngã ba rừng Cò Pạt - bản Bống - bản Cồn. Từ đó trong hai năm (1998-2000) ông lập xong kế hoạch gìn giữ chúng.

Sài Gòn: Chó và mèo "quý tộc" sướng hơn người

Chuyện "nuôi chó, mèo như nuôi người" bây giờ không phải là chuyện của dân chúng ở các quốc gia Âu Mỹ nữa mà ở Việt Nam cũng không thua kém. Thế nhưng các chú cẩu hay các cô miêu vốn chỉ được dân nhà giàu "nâng như nâng trứng, hứng như hứng hoa" mà thôi. Còn dân nghèo thì vẫn "nhậu" các cục cưng này như bình thường!

Hãng tin VNExpress cho hay: "Cảm, sốt, sổ mũi hay có dấu hiệu uể oải, biếng ăn... những chú chó, mèo lập tức được ông, bà chủ đưa tới các trung tâm Thú y và cả phòng mạch tư của Sài Gòn để tiếp dịch, truyền nước biển, tiêm thuốc. Nhiều người sẵn sàng chi một khoản tiền lớn để chữa trị khi vật nuôi yêu quý của mình lâm bệnh nặng".

Ở Sài Gòn hiện nay nuôi một vài chú chó kiểng, hay mèo ngoan đã trở nên phổ biến. Không chỉ đơn thuần xem những chú chó, mèo như vật nuôi hay là "công cụ" hữu hiệu để giữ nhà, bắt chuột... nhiều người đã coi chúng như một thành viên quan trọng trong gia đình, lo cho cái ăn, cái ở, cư xử nhẹ nhàng, dành cho những tình cảm yêu thương, chiều chuộng đặc biệt.

Tại nhà chị Trương Thị Ngọc nằm trong con hẻm vừa, thuộc quận 3, ở góc trong cùng, nơi giáp với cửa chính có đặt một ngôi nhà nhỏ xíu. "Đó là cơ ngơi của Kiss. Ông xã vừa đặt người ta làm được ba tháng, mất gần bốn trăm nghìn", chị Ngọc cho biết. Ngôi biệt thự của chú chó Kiss được đóng bằng ván, chiều ngang khoảng 1 m, sơn hai màu trắng, xanh khá tỉ mỉ. Xung quanh biệt thự được quét dọn sạch sẽ, bên trong trải một tấm thảm êm khá xịn. Chị Ngọc hãnh diện kể thêm: "Hàng ngày tôi đều dọn sạch sẽ nhưng nó có chịu ngủ trong đó đâu, buồn buồn là nhảy phốc lên sa-lông nằm".

Anh Thiện (quận 6) nuôi tới 5 chú chó Bắc Kinh gồm hai cái, ba đực. Hằng tháng anh phải lo thực phẩm dành riêng cho các chú theo từng tháng tuổi, và cả sữa... Chi phí cũng ngốn đến bạc triệu. Khi chú chó cái mang thai anh dành chế độ chăm sóc riêng. Anh nói: "Tốn thời gian nhất trong ngày là khi tắm cho bọn chúng, nhưng cũng vui. Sợ nhất là một trong năm con bị bệnh, phải đưa đi chỗ khác ngay vì rất dễ lây sang các con khác".

Không được nuôi nhiều bằng chó, nhưng nếu gia đình nào đã nuôi mèo thì rất yêu chiều. Chị Nguyễn Đạo, ở Gò Vấp, nuôi 5 chú mèo mướp, mỗi chú được chị đặt cho một tên gọi triu mến và ý

nghĩa như Đen Tuyền, Bạch Tuyết... Nếu gọi "meo meo" chúng không hề phản ứng, nhưng khi gọi "Bạch Tuyết ơi" thì lập tức một con nhảy ngay lên lòng. Chị Đạo cho biết, chị tắm cho mèo mỗi tuần 2 lần và mỗi ngày tốn khoảng 10,000 đồng tiền mua cá cho chúng. Cả 5 con mèo đều béo phây phây, lông mượt mà, đáng đi ngắm nguẩy

Mèo ướp đã vậy, mèo tây còn được chăm sóc kỹ hơn. Ông Bào, ở quận 1, nuôi 2 con mèo Nga, lông xù như lông chó Nhật, mắt xanh. Mèo nằm cả ngày trên ghế sofa, khách vào không bỏ chạy mà còn lựa lúc khách mới nói chuyện trèo ngay lên lòng ngồi. Ông Bào hằng ngày cho chúng ăn đồ mua ở siêu thị và tắm nước thơm, tỉa lông cho chúng hằng tuần. Sự chăm sóc, yêu thương của nhiều người còn được thể hiện khá "bất thường" mỗi khi các chú mèo, chó của họ bị bệnh. Trạm chẩn đoán xét nghiệm và điều trị của Chi cục Thú y Sài Gòn hằng ngày vào buổi sáng khá nhộn nhịp. Các chú chó, mèo được người ta đưa đến bằng nhiều phương tiện khác nhau. Có chú được người ngồi phía sau xe gắn máy, có người ẵm đến, hoặc được bỏ vào chiếc giỏ. Có chú sướng hơn được ngồi taxi, thậm chí nhiều chú quý tộc được đến bằng những chiếc xe hơi đời mới bóng loáng.

Bên trong phòng khám, trên hai dãy ghế dùng để ngồi đợi, nhiều người ôm chặt những chú chó, mèo vào lòng, nét mặt lo lắng, căng thẳng. Lần lượt từng con được khám, chẩn đoán bệnh và điều trị. Chú nào bị cảm, sổ mũi, viêm tai mũi họng thì được tiêm hoặc kê toa uống thuốc ngay. Chú nào khi khám có dấu hiệu viêm đường hô hấp, đường tiêu hóa, viêm sỏi bàng quan (chó đực), viêm tử cung (chó cái)... thì được chuyển sang phòng siêu âm, phòng chụp X quang hay được thực hiện một số test trắc nghiệm. Có nhiều chú chó được đưa ngay lên bàn mổ khi phát hiện ung thư hay bị khối u. Nếu chú chó mèo nào phải ở lại để điều trị, hay để dưỡng sức nhiều ngày thì được đưa vào phòng lưu, nơi mà các bác sĩ thú y gọi vui là "khách sạn" đặc biệt.

Bác sĩ thú y Phạm Văn Thủ kể lại việc có hai mẹ con đưa chó đến khám với nguyên nhân là... biếng ăn. Buổi sáng phòng mạch tư của ông đông người nên phải theo thứ tự. Bà mẹ phải đi làm đã để đứa con gái cùng chú chó lại. 30 phút sau đó từ công sở, bà liên tục gọi điện thoại về phòng mạch để hỏi cô con gái về tình hình của chú chó: "Con ơi, em sao rồi con?"... "Khám xong, con lấy thuốc cho em nó uống đúng liều nghe!"

Theo bác sĩ Võ Khắc Trâm - Tổ trưởng tổ điều trị, Chi cục Thú y, mỗi ngày trung bình có khoảng 110 con chó mèo (trong đó chó chiếm phần lớn, trên 80%) được đưa đến đây để khám và điều trị. Chó kiểng thường bị bệnh về đường hô hấp và bệnh về đường tiêu hóa. Nhiều chú chỉ vì cho tắm lâu một chút, hay khi tắm xong do lau không kỹ thì cũng đã cảm, sổ mũi rồi. Hay có chú cho uống sữa nhiều quá cũng bị tiêu chảy liễn. Riêng với những chú mèo thì ít mắc bệnh vặt hơn do sức đề kháng ở mèo cao, nhưng khi các chú đã ngã bệnh thì thường bị rất nặng.

Tại Sài Gòn hiện nay ngoài những nơi chẩn đoán, điều trị thuộc trạm Thú y của các quận và một số trạm Thú y có quy mô lớn, hiện đại như trạm Thú y thuộc Chi cục Thú y Sài Gòn, trạm Thú y thuộc trường đại học Nông Lâm... còn có các phòng mạch Thú y tư nhân. Tại các phòng mạch Thú y tư nhân, quận 3, trung bình mỗi ngày khám và điều trị khoảng 30 chú chó mèo các loại, trong đó hơn 80% là chó.

Ngoài việc khám chữa bệnh, người nuôi chó mèo còn có một số nhu cầu khác. Bác sĩ thú y Huỳnh Hữu Thọ, Phó trạm Chẩn đoán, xét nghiệm và điều trị - Chi cục Thú y Sài Gòn còn cho biết, nhiều người thậm chí có nhu cầu chải lông cho con vật cưng của mình mỗi tuần một lần, với giá mỗi lần tốn hơn một 100,000 đồng. Một số còn yêu cầu mở thêm phòng hớt, uốn, nhuộm "tóc", cắt giữa móng cho chó, mèo.

Thậm chí, tại một số lò thiêu rác y tế như lò thiêu 124 Phạm Thế Hiển, quận 8, bệnh xá trường đại học Nông Lâm... thường có một khu dành để thiêu xác động vật thí nghiệm hay động vật nuôi. Nhân viên hỏa táng ở đây cho hay thường gặp những yêu cầu thiêu những vật nuôi yêu thương

chẳng may qua đời. Thông thường tất cả xác động vật chết đều được gom lại để thiêu, nhưng có nhiều người yêu cầu thiêu riêng vật nuôi của mình. Sau đó, họ xin lại chút tro tàn cho vào chiếc tñnh sứ đem về làm... kỷ niệm. Thậm chí có gia đình xin xác con vật của mình đem về chôn cất tại mảnh vườn trong nhà.

Hiện nay, giá các loại chó và mèo quý tộc ở Sài Gòn như sau: Chó Nhật, chó Bắc Kinh (chó con: 500-600.000 đồng). Chó béc-giê (Chó con: 2-5 triệu đồng). Giống Chihwahwa (Chó con: 6 triệu đồng). Chó Fox (Chó con: 10-20 triệu đồng). Một số giống khác như: Dobermann, Dodmatien, Rohweiller đang được ưa chuộng. Mèo: Mèo tam thể, mèo trắng, mèo đen, mèo vàng (30.000-100.000 đồng). Mèo Nga, Australia, Canada (500-700.000 đồng/con nhỏ. 1-2 triệu đồng/con lớn).

Sạt lở ở Sapa: thiệt mạng 2 du khách Mỹ, Úc

HÀ NỘI 17-3 (TH).- Sạt lở núi đã làm thiệt mạng hai du khách Mỹ và Úc là hai bà cụ già cùng với người tài xế lái xe khi có tảng đá lớn từ trên cao rớt xuống đè lên chiếc xe jeep họ ngồi. Tai nạn xảy ra trên đường Sapa-Bản Dền thuộc địa phận xã Lao Chải huyện Sapa, tin tức cho hay trong ngày Thứ Tư 17-3-2004.

Theo nguồn tin này, chiếc xe jeep đang chờ trong dòng xe ở khúc đường đang được sửa chữa thì tảng đá lăn xuống. Tai nạn xảy ra khoảng chiều ngày Thứ Ba, theo tin tức từ tòa đại sứ Úc ở Hà Nội.

Nữ du khách Mỹ 75 tuổi và nữ du khách Úc 67 tuổi thiệt mạng cùng với người tài xế Việt Nam, nguồn tin công an cũng như tòa đại sứ cho hay tin nhưng yêu cầu dấu tên. Một phụ nữ người Mỹ khác, bà Susan Safer 75 tuổi ở tiểu bang New York chỉ bị thương nhẹ, theo tin của tòa đại sứ Mỹ

Các tin tức liên quan đến những người thiệt mạng chưa được phổ biến. Công an nói rằng nhiều phần, ngày trước đó có mưa lớn là nguyên nhân của đất lở

.Một nhân viên khách sạn Victoria ở Sapa cho hay 3 bà cụ du khách nói trên nằm trong nhóm 5 du khách ngoại quốc mới đến muộn phòng vào sáng hôm xảy ra tai nạn. Người này cho hay nhóm họ mượn 2 xe jeep nhưng chỉ có một chiếc gặp nạn. Sapa là khu vực nghỉ mát nổi tiếng miền núi ở Việt Nam những mùa đông lạnh có thể có tuyết ở núi Hoàng Liên Sơn. Đỉnh Fan Si Pan của dãy núi này vừa cao nhất Việt Nam vừa đẹp hùng vĩ thường có nhiều đoàn du khách đến leo nhưng thỉnh thoảng cũng đã từng xảy ra tai nạn chết người. Sapa nằm trong tỉnh Lào Cai, cách Hà nội khoảng 350 cây số về hướng tây bắc.